

De Tao van de Vraag

In de oude wereld geloofden mensen
dat wijsheid lag in het bezitten van kennis.

Dus verzamelden zij:
boeken,
diploma's,
certificaten,
cursussen
en bibliotheken vol informatie.

Wie veel wist,
werd bewonderd.

Wie weinig wist,
bleef afhankelijk van anderen.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is de snelste weg naar wijsheid?"

De meester glimlachte zacht.

"Stel een vraag."

De leerling lachte.

"Dat kan toch niet zo eenvoudig zijn?"

De meester antwoordde niet.

Hij nam de leerling mee naar een enorme bibliotheek.

De muren waren gevuld met duizenden boeken.

"Hoeveel kennis ligt hier opgeslagen?" vroeg de meester.

"Meer dan ik ooit zou kunnen lezen," antwoordde de leerling.

De meester knikte.

Daarna gaf hij hem een klein apparaat.

"En hoeveel kennis ligt hierin opgeslagen?"

De leerling dacht even na.

"Misschien wel meer dan in deze hele bibliotheek."

De meester glimlachte.

"En toch blijven veel mensen onwetend."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:
zoeken naar antwoorden,
cursussen kopen,
experts volgen,
en jarenlang studeren.

Sommigen werden wijzer.

Velen bleven afhankelijk.

"Waarom?" vroeg hij.

De meester keek naar een bron.

"Omdat kennis tegenwoordig overvloedig is."

Hij liet het water door zijn vingers stromen.

"Maar inzicht ontstaat nog steeds
door onderzoek."

De wind streek zacht door de straat.

"Wat bedoelt u?"

De meester pakte een zaadje.

"Dit zaadje bevat een boom."

Hij legde het in de hand van de leerling.

"Maar alleen wanneer het wordt verzorgd,
zal de boom verschijnen."

De leerling dacht lang na.

"Dus kennis alleen is niet genoeg?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Kennis wordt pas waardevol
wanneer een mens leert vragen."

Ze kwamen bij een jonge zoeker.

De jongen stelde vragen.

Steeds opnieuw.

Bij ieder antwoord vroeg hij verder.

Bij ieder inzicht groef hij dieper.

Na verloop van tijd begon hij dingen te begrijpen
die anderen nooit hadden gezien.

"Waarom leert hij zo snel?" vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Omdat hij niet verzamelt."

Hij keek naar de jongen.

"Hij onderzoekt."

De avond viel langzaam.

Toen sprak de meester:

"In de oude wereld
was toegang tot kennis schaars."

Hij keek naar de sterren.

"Maar in de nieuwe wereld
is kennis overvloedig."

De wind bewoog zacht door de nacht.

"Daarom wordt het verschil tussen mensen
steeds minder bepaald door wat zij weten..."

Hij keek rustig naar de leerling.

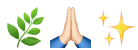
"...en steeds meer door de kwaliteit van hun vragen."

De leerling keek omhoog naar de sterrenhemel.

En voor het eerst begreep hij:

dat wijsheid niet begint met een antwoord.

Zij begint met een vraag.

De mens die alles denkt te weten,
stelt weinig vragen.

De zoeker stelt vragen.

De wijze blijft vragen stellen.

Want achter ieder antwoord
wacht een diepere vraag.

En wie leert vragen,
ontdekt dat de poort naar wijsheid
altijd open heeft gestaan.